

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 708/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Mirosław Szwagierczak</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Alicja Podczaska</i> <i>SSA Roman Skrzypek (spr.)</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **29 października 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku *M. K.*

przeciwko *Dyrektorowi Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.*

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku *Sądu Okręgowego w Rzeszowie*

z dnia **9 kwietnia 2013 r.** sygn. akt *IV U 1622/12*

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 708/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 listopada 2010 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji działając z urzędu na podstawie przepisów ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służb Kontrwywiadu

Wojskowego, Służb Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 z późn. zm.), ustalił M. K. nową wysokość emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że decyzję wydano w związku z ponownym ustaleniem wysokości emerytury policyjnej na podstawie otrzymanej z IPN informacji o przebiegu służby.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca M. K. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji w części odnoszącej się do ponownego ustalenia wysokości świadczenia przez nieobniżanie policyjnej emerytury naliczonej w wysokości 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby i 2,6% podstawy wymiaru za każdy dalszy rok tej służby, z uwzględnieniem okresów składkowych i nieskładkowych oraz przysługujących mu podwyższeń i dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podniósł, że w 1990 r. pozytywnie przeszedł weryfikację potwierdzającą jego kwalifikacje moralne i zdolności do pełnienia służby w Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż nie dopuścił się naruszenia prawa i godności innych osób, jak również nie wykorzystywał stanowiska dla celów pozasłużbowych. Nadto wnioskodawca podkreślił, że decyzja z 2 listopada 2010 r. narusza przepisy art. 2, art. 10, art. 31 ust. 3 i art. 32 Konstytucji oraz przepisy prawa międzynarodowego. Wnioskodawca wskazał na zasadność złożenia wniosku o stwierdzenie niezgodności z przepisami Konstytucji ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24 poz. 145).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że w dniu 16 marca 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, AW, SKW, SWW, CBA, SG, BOR, PSP i SW oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 24 poz. 145), która wprowadziła do ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ABW, AW, SKW, SWW, CBA, SG, BOR, PSP i SW oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. Nr 8 poz. 67 ze zm.) przepis art. 15 b określający zasady obliczania wysokości emerytury dla osób, które pozostawały w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. i pełniły służbę w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn. Dz.U. Nr 63 poz. 425 ze zm.).

Zgodnie z brzmieniem art. 15 b ust. 1 i 2 w/w ustawy emerytura dla ww. osób wynosi:

- 0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944 – 1990,
 - 2,6% podstawy wymiaru – za każdy rok służby lub okresów równorzędnych ze służbą wymienionych w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1a oraz pkt 2 – 4 ustawy, z wyjątkiem służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944 -1990,
- i podlega zwiększeniu na zasadach określonych w art. 14 i art. 15 ustawy.

Organ rentowy pozyskał z IPN informację o przebiegu służby. W świetle informacji (...) z 30 lipca 2010 r. w okresie od 1 października 1978 r. do 31 lipca 1990 r. odwołujący pełnił służbę w charakterze funkcjonariusza w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn. Dz. U. Nr 63 poz. 425 ze zm.).

Działając zatem zgodnie z powołanymi przepisami pozwany organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury policyjnej. Poinformował również, że od 1 grudnia 2010 r. wypłacie podlegała będzie policyjna renta inwalidzka jako świadczenie korzystniejsze, a wypłata emerytury policyjnej jest zawieszona.

Wyrokiem z 9 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie zmienił zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno – Rentowego (...)w W.z dnia 2 listopada 2010 r. znak (...)w części w ten sposób, że ustalił, iż okres służby M. K. od 1

października 1978 r. do 22 marca 1981 r. winien być liczony wskaźnikiem podstaw wymiaru emerytury po 2,6%, a w pozostałej części oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że wnioskodawca M. K. nabył prawo do emerytury policyjnej na podstawie decyzji Dyrektora Zakładu (...) z dnia 28 marca 2001 r. Do wysługi emerytalnej wnioskodawcy zaliczono okresy zasadniczej służby wojskowej, służbę w policji od 15 lipca 1977 r. do 31 lipca 1990 r. oraz służbę w (...) łącznym wymiarze 25 lat i 7 miesięcy.

W dniu 30 lipca 2010 r. Instytut Pamięci Narodowej w trybie art. 13a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 ze zm.), przedstawił informację o przebiegu służby wnioskodawcy, z której wynikało, że wnioskodawca M. K. w okresie od 1 października 1978 r. do 31 lipca 1990 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63 poz. 425 ze zm.). Na podstawie tej informacji organ rentowy decyzją z dnia 2 listopada 2010 r. ustalił nową wysokość emerytury policyjnej.

W toku postępowania odwoławczego Sąd uzyskał szczegółową informację z Instytutu Pamięci Narodowej z dnia 14 marca 2013 r., z której wynikało, że w okresie od 1 października 1978 r. do 22 marca 1981 r. wnioskodawca M. K. został zaliczony w etatowy stan podchorążych Wyższej Szkoły (...) (...) w L.. Zaś w okresie od 23 marca 1981 r. do 31 lipca 1990 r. wnioskodawca pracował w Komendzie (...) w K. w charakterze funkcjonariusza.

W ocenie Sądu przy ponownym ustalaniu świadczenia wnioskodawcy organ rentowy prawidłowo zastosował art. 15 b ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach funkcjonariuszy, zgodnie z którym w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi 0,7% podstawy wymiaru – za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944 – 1990.

Wyłączeniu z takiego wyliczenia podlegał natomiast okres pobierania nauki w Wyższej Szkole (...) w L. od 1 października 1978 r. do 22 marca 1981 r. i w tym zakresie decyzja organu rentowego podlegała zmianie po myśli art. 477¹⁴ § 2 kpc. Okres ten winien być wyliczony wskaźnikiem podstawy wymiaru emerytury po 2,6%. W pozostałej części na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie zostało oddalone.

W apelacji od powyższego wyroku pozwany organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w części zmieniającej decyzję z 2 listopada 2010 r. zarzucając:

- naruszenie art. 13 a ust. 5 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 ze zm.), poprzez niezastosowanie tego przepisu do ustalenia faktu służby odwołującego się w organach bezpieczeństwa państwa,

- naruszenie § 14 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, (...), AW, (...), (...)i (...) oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 239 poz. 2404 ze zm.) poprzez jego niezastosowanie, a tym samym niewłaściwe zastosowanie zasad ustalania wysokości emerytury policyjnej w stosunku do byłych funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa państwa, określonych w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8 poz. 67 ze zm.),

- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 kpc poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów,

- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu apelacji wskazano, że zgodnie z § 14 ust. 1 pkt 1 cyt. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 października 2004 r. środkiem dowodowym potwierdzającym datę i podstawę zwolnienia ze służby oraz okres służby jest zaświadczenie o przebiegu służby, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza, wystawione przez właściwe organy Policji, (...), AW, (...), SG, BOR lub (...).

Natomiast zgodnie z art. 13a ust. 5 powołanej ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. informacja o przebiegu służby jest równoważna z zaświadczeniem o przebiegu służby sporządzanym na podstawie akt osobowych przez właściwe organy służb. Organ rentowy nie jest uprawniony do kwestionowania faktów lub stanu prawnego, wynikających z informacji lub dokumentu wydanego przez upoważniony w danym przedmiocie organ państwowy. Innymi słowy, informacja o przebiegu służby w organach bezpieczeństwa państwa jest wiążąca dla pozwanego przy wydawaniu tego rodzaju decyzji.

W ocenie organu rentowego Sąd I instancji nienależycie rozważył i ocenił wszystkie dowody zebrane w sprawie, dokonując ostatecznie błędnej oceny prawnej sprawy.

W tej sytuacji wniósł o:

- zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie odwołania od decyzji z dnia 2 listopada 2010 r. o zmianie emerytury policyjnej,

ewentualnie:

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

- zasądzenie od odwołującego się na rzecz pozwanego organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu, ponieważ zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie jest trafny i nie narusza prawa.

Przedmiotem sporu w postępowaniu apelacyjnym pozostawała wysokość podstawy wymiaru emerytury policyjnej M. K., a to w związku z obniżeniem wskaźnika emerytury za lata służby w organach bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 2 ustawy z 18.10.2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów, przy wyłączeniu z tego okresu pobierania nauki w Wyższej Szkole (...) w L.. Organ rentowy w apelacji zakwestionował uznanie przez Sąd I instancji, że powyższa szkoła nie jest organem bezpieczeństwa państwa w rozumieniu w/w ustawy.

Sąd Apelacyjny podziela ocenę Sądu I instancji z następujących przyczyn.

Zauważyć należy, że Wyższa Szkoła (...) w L. została powołana na mocy, wydanego na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 2 ust. 1 oraz art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1972 r. w sprawie utworzenia wyższej szkoły oficerskiej resortu spraw wewnętrznych (Dz. U. z 1972 r., nr 38, poz. 248). Treść tego aktu prawnego nie daje podstaw do sytuowania Szkoły jako jednostki Służby Bezpieczeństwa, nie daje podstaw do wiązania jej z SB. Szkoła ta miała statut nadany zarządzeniem nr 139/72 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1972 r., w którym określono, że jest to samodzielna jednostka organizacyjna w strukturze Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Szkoła zakończyła działalność na podstawie rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie zniesienia wyższych szkół oficerskich nadzorowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. nr 37, poz. 204 z dnia 14.06.1989 r.)

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w pełni akceptuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 14 maja 2010 r. (II Ka 108/10, KZS 2011/7-8/85), iż źródła prawa możliwe do zastosowania przy analizie statusu Wyższej Szkoły (...)nie pozwalają na uznanie tej Szkoły za instytucję centralną (...)w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa. Stanowisko to wspiera interpretacja zawarta w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 maja 2007 r. (K 2/07, OTK – A 2007/5/48) odrzucająca możliwość interpretowania normy ustawowej, poprzez odwoływanie się do aktów będących dokumentami tajnymi, ponieważ w państwie prawa zasadą jest, że pojęcia ustawowe determinują treść pojęć używanych w aktach niższego rzędu, a nie odwrotnie. Z tej przyczyny, a także z racji dokonywania oceny z mocą wsteczną, za uznaniem (...)w L.za centralną jednostkę Służby Bezpieczeństwa nie przemawia instrukcja Przewodniczącego Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 25 czerwca 1990 r., określająca, kogo należy uznać za funkcjonariuszy SB.

Skoro zatem Wyższa Szkoła (...) w L. nie była organem bezpieczeństwa państwa, okres służby – nauki wnioskodawcy, zaliczonego w etatowy stan podchorążych w (...) w L., winien być liczony po 2,6 % podstawy wymiaru emerytury.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc.